

Amsterdam, 13 Maart

2000

Beste Ronald, 23 december spraken we elkaar
voor het laatst. Ik loop al een lange tijd rond
met de intentie om je eens een brief te
schrijven en gedachten met je te delen, maar
de onbeduidendheid mijner gedachten doen
mij aarzelen om je ermee te vertrouwen.
De diversiteit der mensen kenmerkt zich
door ~~hun verschillende~~ ^{verschillen} belangstelling en door
hun verschillende ambities. Dat maakt de
ontmoeting met de mens ook zo boeiend.
Maar het impliceert ook dat mensen niet
op gelijke geestelijke niveaus leven. In
al mijn bescheidenheid durf ik te beweren
dat jij op een hoger plan leeft dan ik zelf.
Door het afzweren van de materiële be-
geerte heb je jezelf verlost van de strijd
om je maatschappelijk standje te houden.
De gesocialiseerde mens is de mens die zijn
vrijheid verloren heeft, sinds zijn opvoeders
erin geslaagd zijn hun wensen, plannen en
ambities in hem te planten. Zijn hele
werkzame leven is erop gericht om de

onzekerheid van het fysieke toekomstige bestaan terug te dringen en liefst te elimineren. In antwoord op Alexander de Grote's vraag en daarmee zijn voortmoedigheid toedend: "Noem mij een wens en ik zal hem in vervulling doen gaan?", antwoordde Diogenes: "Ja, mij zoon." Diogenes negiert met dit antwoord niet alleen de wens, de macht (i.e. Alexander), maar heeft ook de macht v.d. wens (de bepaalde). Het Hindoeïsme staat het streven naar NIRVANA (de onthechting) alleen toe als je de maatschappelijke verplichtingen (zo voor vrouwen kinderen) vervuld hebt.

Het "haast onmogelijk om alle onzekerheden in dit onder-maanse" te elimineren (Petrus Bomanus heeft daar een prachtig sprookje over beschreven), al was het alleen maar dat we niet weten of onze ziel blijft voortbestaan zoals bij de Egyptenaren hun "KA", of niet. De kerk heeft een taak om de mensheid met deze onzekerheid bij te staan door haar een geloofszekerheid (wat een paradoxe uitdrukking) te schenken.

Mijn ik het woord Ziel (ik ben al jaren roekende naar een juiste omschrijving voor het begrip ziel) geberigat heb, meer ik dat

we niet van mening zullen verschillen
als ik beweer dat in de Christelijke zienswijze
alleen de Mens een Ziel heeft. Het is
inmiddels 14 maart geworden. Ik zal
de draad van mijn betoef weer op pakken
maar sta mij toe dat ik je in mijn eigen
woorden het verhaal v.d. Russische schrijver
Daniel Charms (geboren in 1905) vertel:

Er was eens een man die als een pelovic
mens ging slapen, maar zonder pellof
weer wakker werd. In zijn slaapkamer
stond een personen weegschaal en hij had
de gewoonte om zich iedere avond te
te wegen. En zie, toen de man die avond
naar bed ging, woog hij zich en zag dat hij
76,5 kg. woog. Maar de volgende ochtend,
toen hij als een ongelovig mens was opgestaan,
woog hij zich op nieuw en zag dat hij niet
meer woog dan 76,2 kg woog. "Dat betekent
dus", zo concludeerde de man, "dat mijn
pellof 3 ons woog!"

Voed dan, alleen de MENS heeft een Ziel met
een daaraan mee verbonden "GEWETEN."

Een mens met een Geweten kan schuld be-
lijden. Voor mij is het niet helder of Ziel

Loze organisaties zoals een Staat en kerkorganisatie^{ie}
schuld kunnen belijden. Er is vaak een
verloop van vele jaren (eeuwen) tussen ^{de} gepleegde
transgressie en het gerijpte inzicht dat
het handelen een transgressie was of als
zodanig beschouwd kan worden.
Wat mij meer zofer boort is dat de
oorsprong van de kerk die gebaseerd is op
„Communitas“ en „societas“ zich de allure
aanneemt van „Civitas“. De Civitas - de
Staat heeft voor zijn gedwongen plean schip-
pelijkheid blindelings gehoorzame onder-
doen nodig, terwijl de ware „societas“ zich
zelf alleen kan zien als een Commune van
onthaatte individualiteiten. De Commune
droomt van een permanente vernieuwing wat
voor hem geldt als wet door vrijwillige instem-
ming en niet door hiërarchisch met
meer aan de pansenchap appellende, opge-
legde wetten. „Een Cultuur zonder religie“
En de religie heeft het moeilijk in deze
contraire. Een cultureel verval zou dan
de logische consequentie moeten zijn.
„Beste Dier zo maar een paar overdenkingen
Ter afwisseling een aantal gecopieerde bladzijden
uit de biografie van ene Mees die zijn proef ty-
en Club vorming beschrijft in 1902.
Ik denk aan je. Je proclamer
dat Dier welge